

N:o 15.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 April 1875.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts
nådiga proposition med förslag till förordning angående
ändring i vissa §§ af sjölagen.*

(Lag-Utskottets Memorial N:o 10.)

S. A. K.

I följd af stadgandet i Eders Kongl. Maj:ts förnyade förordning angående mätning af handelsfartyg den 15 nästlidne Maj, att svenska fartygs drägtighet skall i de mätbref, som utfärdas efter den 1 innevarande månad, beräknas i ton, har Eders Kongl. Maj:t uti nådig proposition den 30 sistförflutne December föreslagit Riksdagen antagande af en förordning angående ändring i de §§ af sjölagen, som förutsätta att fartygs drägtighet är i nyläster beräknad.

Vid behandling af den nådiga propositionen har Riksdagen för sin del funnit densamma antaglig, utom beträffande dels den ifrågasatta ändringen af den i 78 och 79 §§ i sjölagen bestämda liggetid för ångfartyg, dels ock den föreslagna ersättningen för öfverliggedagar.

Då nemligen erfarenheten skall hafva ådagalagt, hvad jemväl blifvit iakttaget i tre särskilda, af Eders Kongl. Maj:t under nästlidna år utfärdade författningar, att en nyläst motsvarar i fråga om segelfartyg 3,14 och beträffande ångfartyg 4,5 ton, så skulle, vid det förhållande att en sådan proportion ej blifvit lagd till grund för det i 78 § förekommande stadgande

om liggedagarnes antal, utan dessa för segel- och ångfartyg blifvit lika bestämde, häraf och enär liggedagarne enligt förslaget äro i nära öfverensstämmelse med tontalets förhållande till segelfartygs bärighet beräknade, blifva en följd, att liggetiden enligt förslaget skulle för ångfartyg blifva större, än enligt nu gällande lag; hvaremot Riksdagen ansett liggetiden för ångfartyg kunna inskränkas till hälften mot den, som blifvit för segelfartyg föreslagen.

Hvad åter angår ersättningen för öfverliggedagar, har densamma synts Riksdagen icke skäligen böra höjas till större belopp än 40 öre om dagen för hvarje ton af fartygs dräktighet.

Slutligen och som den dag redan förflutit, då enligt den nådiga propositionen förordningen skulle träda i kraft, har tiden för förordningens tillämpning ansetts böra framflyttas till den 15 nästa Maj.

Af ofvannämnda skäl har Riksdagen funnit Eders Kongl. Maj:ts öfverförmålda nådiga proposition icke kunna i sin helhet bifallas, men deremot för sin del beslutat följande:

Förordning angående ändring i vissa §§ af sjölagen.

Härigenom förordnas, att 33, 76, 77, 78, 79, 80 och 89 §§ af sjölagen skola erhålla följande förändrade lydelse:

33 §.

Å alla fartyg öfver femtio ton, som äro destinerade till andra orter utom riket, än hamnar i Östersjön samt danska och norska hamnar på denna sidan om Skagerus fyr och Lindesnäs, skall finnas en, från sjömanshuset i afseglingsorten erhållen, derstädes enligt fastställt formulär upprättad skeppsdagbok, i hvilken af befälhafvare eller af någon bland besättningen, under hans tillsyn och ansvar, uoggranna uppgifter meddelas:

1:o. om fartyget är i godt stånd eller icke; om lastens beskaffenhet; om tiden då lastning eller lossning börjar och slutar; om förrättade arbeten, så i hamn som till sjös; om fartygets djupgående för och akter, då det lemnar hamn;

2:o. om fartygets afgang från och ankomst till hamn; om de kurser som blifvit styrda och den väg fartyget tillryggalägger; om vind, väderlek, ström, observerade ortbestämningar och lodningar; om skada, som timat och dermed sammanhang egande omständigheter, så ock om allt annat, som under resan förefaller och hvars kännedom kan dels vara af nytta enskildt för redare, aflastare, försäkringsgifvare och försäkringstagare, dels lända till allmänt gagn, såsom upptäckt af obekanta länder, grund, strömdrag, observerade naturfenomen m. m.;

3:o. om besättningens antal och helsotillstånd; om någon af skeppsfolket bestraffas eller skiljes från tjensten och om orsaken dertill, så ock om någon i stället blifver antagen; om de beslut, som, i särskilda fall, i samråd med besättningen fattas, så ock om andra omständigheter, på grund hvaraf fartygets befälhafvare vill göra egen eller rederiets rättsfordran gällande eller emot annans anspråk sig eller rederiet värja.

De ämnen, som i skeppsdagboken böra antecknas, skola der, så vidt omständigheterna det icke hindra, efter hvarje vakt införas. Skulle vid dagbokens förande skriffel inflyta, må det ej genom radering rättas eller på annat sätt göras oläsligt, utan anmärkes felet i den särskilda kolumn för anmärkningar, som dagboken innehåller.

76 §.

Uppgifves, vid aftal om frakt, fartyget till större tontal, än mätbrefvet innehåller, vare befraktare berättigad till ersättning för den kostnad och skada honom tillskyndas, i händelse fartyget ej kan lasta hvad som frakt-aftalet föranleder. Är skilnaden emellan det uppgifna och i mätbrefvet ut-satta tontalet icke större, än en tjugondedel af mätbrefvets tontal, eger sådan ersättning icke rum.

77 §.

Är fartyg helt och hållet eller till bestämd del eller till vissa ton befraktadt, vare befälhafvaren skyldig att, utan ersättning, en viss tid afbida att godset aflemnas eller lossas, hvilken tid kallas liggedagar. Dessa räknas från och med nästa helgfria dag, sedan fartyget till lastning eller lossning färdigt är och befälhafvaren derom underrättat befraktare, aflastare eller lastemottagare, så ock, der särskild lastnings- eller lossningsplats inom hamnen anvisas, dit på rederiets bekostnad fartyget förhalat. Börjar ej lastning eller lossning, eller hinner den ej fullbordas, inom fartygets liggedagar; vare befälhafvare skyldig att dertill lemna ytterligare tid, emot ersättning till fartyget af befraktare eller lastemottagare. Denna tid kallas öfverliggedagar, och dessa, sammanräknade med liggedagarne, fartygets liggetid.

Är aflastaren icke känd, eller icke att träffa, eller är konnossementet stäldt till innehafvaren eller till viss man eller order, räknas liggetiden från den dag, aflastare eller lastemottagare blifvit, på det i orten brukliga sätt, anmanad att godset aflemna eller emottaga. Lag samma vare om konnossement är stäldt till viss man, men denne icke anträffas.

78 §.

Äro liggedagarne icke bestämda genom aftal eller annat gällande förbehåll, beräknas deras antal särskildt för lastning och särskildt för lossning:

för ett segelfartyg, som icke är öfver 100 ton	6 dagar.
för ett segelfartyg, öfver 100 men ej öfver 200	8 "
" 200 " 300	10 "
" 300 " 450	12 "
" 450 " 600	14 "
" 600 " 750	16 "
" 750 " 1,000	18 "
" öfver 1,000	20 "

För ångfartyg beräknas liggedagarnes antal till hälften mot hvad här ofvan blifvit för segelfartyg stadgadt.

Sker på ett ställe lossning och lastning för samma persons räkning, må ersättning för öfverliggedagar ej beräknas förr, än den för lossning och lastning tillsammans i denna § bestämda tid tilländagått.

I det bestämda antalet liggedagar inberäknas icke helgedagar och de dagar, under hvilka lastning eller lossning ej kunnat ske, till följd af skeppsarbete eller annat från fartyget härrörande hinder.

79 §.

Antalet af öfverliggedagar och den ersättning, som för dem bör utgå, ankomme på särskildt aftal. Har öfverenskommelse ej skett, må öfverliggedagar ej öfverstiga hälften af det antal liggedagar, som i 78 § eller i fraktaftalet bestämda blifvit. I öfverliggedagarnes antal inberäknas helgedagar.

Ersättningen för öfverliggedagar utgår, der annat aftal ej skett, med 40 öre om dagen för hvarje ton af fartygets dräktighet, och är för hvarje dag förfallen. Betalning af fordran för öfverliggedagar, som vid inlastning uppkommit, må ej, sedan fartyget lemnat lastningsorten, utsökas ur godset, der ej om den fordran skett anteckning i konnossementet.

Öfverliggedagar beräknas äfven, då lasten, inom liggedagarne, väl blifvit levererad, men så sent, att den ej inom denna tid hunnit blifva intagen och stufvad.

80 §.

Befälhafvare vare, när fartyg är helt och hållet eller till bestämda

delar eller till vissa ton befraktadt, skyldig att, emot ersättning af gods-egare, förhåla fartyget till andra beqväma lastnings- eller lossningsställen, än det, såsom i 77 § sägs, först anvisade. Uppstår tvist om ersättningens belopp, varde den hänvisad till skiljomen, om hvilkas väljande och beslutanderätt vare lag, som i 321 § sägs.

De uppehåll, som genom fartygets flyttning för intagande eller lossning af last förorsakas, varde i liggetiden inberäknade.

89 §.

Lastas icke fartyg, som till bestämd del eller vissa ton är befraktadt, inom liggetiden, vare befraftaren skyldig att gälda full frakt, ersättning för öfverliggedagar, i den mån befraftaren dertill varit vållande, och annan bevislig förlust, dock med afdrag för den frakt, som i stället erhålles.

Denna förordning träder i kraft den 15 Maj 1875; dock skall, intill den 1 April 1877, hvad hittills varit stadgadt ega tillämpning å svenskt fartyg, hvars drägtighet enligt behörigt mätebref är i nyläster bestämd.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 3 April 1875.